

Voor mijn moeder, die mij sprookjes voorlas voor het slapengaan.
Voor mijn vader, die mij leerde spelen met letters.

Tekst: Annemarie van den Brink
Illustraties: Caroline van Pelt
Sprookjesletters. Een ABC-boek
© 2024 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Omslagontwerp: Studio Clavis
Trefw.: alfabet, letters leren, sprookjes
NUR 273-277-281-287
ISBN 978 90 448 5443 5
D/2024/4124/114
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

Er was eens een ...

Appel	Sneeuwwitje en de zeven dwergen
Beer	Goudlokje en de drie beren
Chinees	De Chinese nachtegaal
Danseresje	De standvastige tinnen soldaat
Erwt	De prinses op de erwt
Fluit	De rattenvanger van Hamelen
Geitje	De wolf en de zeven geitjes
Heks	Raponsje
Idee	De Indische waterlelies
Jas	De nieuwe kleren van de keizer
Kikker	De kikkerkoning
Laars	De gelaarsde kat
Muziek	De Bremer stadsmuzikanten
Nest	Het lelijke jonge eendje
Oven	Hans en Grietje
Prins	Doornroosje
Quiz	Repelsteeltje
Reus	Klein Duimpje
Schoentje	De rode schoentjes
Toverfee	De feeën
Uur	Assepoester
Veer	Vrouw Holle
Wolf	Roodkapje
X	De drie biggetjes
IJs	Het meisje met de zwavelstokjes
Zee	De kleine zeemeermin

A a

de A van appel

Er woonde bij de zeven dwergen
in het bos onder een eik
een oogverblindend knap prinsesje,
het mooiste meisje van het rijk.

Maar haar stikjaloerse stiefmoe
is toen vermomd op pad gegaan.
Ze droeg een mandje vol met appels
en belde bij het meisje aan.

'Eet ons niet,' seinden de appels
en ze kleurden donkerrood.
Maar het kind nam toch een hapje
en ze viel ter plekke dood.

De dwergen sjouwden droef haar kistje.
De appel schoot haar keeltje uit.
'Hoera, ze leeft!' juichten de dwergen,
en een prins vroeg haar als bruid.

Sneeuwwitje en de zeven dwergen

B b

de B van beer

Kleine Beer had trek in pap
en holde op een draf naar huis.
Toen hij zijn lege bordje zag,
dacht hij: dit is niet pluis.

Ach, ook zijn stoeltje was kapot,
Beer liet een hele dikke traan.
En toen hij naar zijn bedje liep,
bleek wie dat had gedaan.

In zijn eigen berenbed
lag een kind met gouden lokjes
te slapen in een stippeljurk
en witgekante sokjes.

Het mensenmeisje vluchtte weg,
vergat haar mooie schoentjes.
'Die zijn voor jou,' zei mama Beer,
en ze knuffelde hem met zoentjes.

Goudlokje en de drie beren

